

givet i foreløbig oversættelse til dansk i Tillæg 2.

Kapitel 3. Handelspolitikken (artiklerne 110–116)

Den sidste del af Traktatens bestemmelser om økonomisk politik omhandler Fællesskabets og Medlemsstaternes handelspolitik i forholdet til tredielande. Det er i Traktatens artikel 3, litra b, fastsat, at Fællesskabets virke skal indebære en fælles toldtarif og en fælles handelspolitik over for tredielande. I overensstemmelse hermed indeholder bestemmelserne i artiklerne 110–116 på den ene side fælles regler, som Medlemsstaterne bør følge i deres handelsforbindelser med tredielande, og på den anden side regler om afløsning af Medlemsstaternes bilaterale told- og handelstraktater med tilsvarende traktater indgået af Fællesskabet.

Traktatens regler om Medlemsstaternes handelspolitiske forhold til tredielande kan ses som en nødvendig fortsættelse af reglerne om oprettelsen og funktionen af Fællesskabets toldunion. Varer, som er indført fra tredielande under iagttagelse af Fællesskabets bestemmelser om ydre told- og afgiftsbehandling, er ifølge Traktatens artikel 10 principielt omfattet af reglerne om fri bevægelighed for varer. Af hensyn til den praktiske virkning af Medlemsstaternes handelspolitiske foranstaltninger af anden art end told og tilsvarende afgifter over for tredielande er en vis samordning af disse foranstaltninger nødvendig.

Artikel 110 indeholder en hensigtserklæring, ifølge hvilken Medlemsstaterne vil bidrage til verdenshandelens harmoniske udvikling, til afvikling af restriktioner og til sænkning af toldskranker. Den fælles handelspolitik skal føres under hensyntagen til den gunstige virkning, som Fællesskabets indbyrdes toldafvikling antages at have på konkurrenceevnen hos Medlemsstaternes virksomheder. Artikel 111 og artikel 112 vedrører overgangsperioden.

For tiden efter overgangsperiodens udløb bestemmer artikel 113, at den fælles handelspolitik bør omfatte toldtarifændringer, told- og handelstraktater, visse handelsfrigørende foranstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Fællesskabets institutioner hjemles beføjelse til på den ene side at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af den således angivne fælles handelspolitik, og på den anden side at indgå told- og

handelsaftaler med tredielande, som er bindende for Fællesskabet og Medlemsstaterne. Det er Rådet, som i sidste instans og med kvalificeret flertal træffer afgørelserne herom. Artikel 115 giver regler for det tilfælde, at Medlemsstaternes handelssamkvem med tredielande fører til handelsmæssige forskydninger eller egentlige økonomiske vanskeligheder for en eller flere af Medlemsstaterne. I så fald skal Kommissionen først henstille til den Medlemsstat, hvis samhandel med tredielande forårsager de nævnte ulemper, at afhjælpe disse. Hvis dette ikke sker, bemyndiger Kommissionen de berørte Medlemsstater til at træffe nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, hvis vilkår da fastsættes af Kommissionen. Artikel 116 giver som afslutning på Traktatens bestemmelser om den fælles handelspolitik en regel om, at Medlemsstaterne efter overgangsperiodens udløb skal virke i fællesskab i internationale økonomiske organisationer, når der er tale om sager af særlig interesse for det fælles marked. Rådet bemyndiges til med kvalificeret flertal at fastsætte nærmere bestemmelser herom.

Med hjemmel i artiklerne 110–116 har Fællesskabets institutioner udstedt en række bestemmelser, som gælder inden for Fællesskabet, og indgået en række told- og handelsaftaler med tredielande, som binder både Fællesskabet og Medlemsstaterne.

De interne bestemmelser er vedtaget af Rådet og retter sig på en samordning af Medlemsstaternes regler og praksis vedrørende indførsel af varer fra tredielande. Medlemsstaterne er herved forpligtet til at opretholde samme grad af importfrihed for varer fra stater, som er tilsluttet GATT. De er endvidere forpligtet til at følge nogenlunde ens regler ved regulering af import fra stater, som ikke er tilsluttet GATT. Endelig er Medlemsstaterne forpligtet til at træffe ens foranstaltninger mod dumping og statsstøttet eksport fra tredielande. Med henblik på Medlemsstaternes forskellige ordninger for eksport til tredielande er indført bestemmelser om tilpasning af visse nationale eksportstøtteordninger og om samordning af andre af Medlemsstaternes foranstaltninger til fremme af eksport.

De af Fællesskabet med tredielande afsluttede told- og handelsaftaler er indgået af Rådet, men forhandlet af Kommissionen, der herved er assisteret af to rådgivende udvalg, ét for toldaftaler og ét for handelsaftaler.